

Dosarul nr.1ra-763/2022
1-20115212-01-1ra-19052022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocații Ticu Ion și Cealic Zinaida în numele inculpatului Mecineanu Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2022, în cauza penală în privința lui

Mecineanu Constantin xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.09.2020 – 27.11.2020;

Instanța de apel: 18.12.2020 – 22.02.2022;

Instanța de recurs: 19.05.2022 – 07.09.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 27 noiembrie 2020, Mecineanu Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(4) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

A fost dispusă încasarea de la inculpatul Mecineanu Constantin în contul statului suma de 3 808 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Mecineanu Constantin, la 10 iulie 2020 aproximativ la ora 19.35 minute, aflându-se în stradă, în adiacentul blocului locativ amplasat în str. Chișinăului nr.4 din or. Hîncești, acționând violent și brutal, în timpul unui conflict apărut cu Stratu Vasile, manifestând intenție directă, cu scopul aplicării violenței fizice asupra persoanei, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale și dorind conștiincios survenirea consecințelor prejudiciabile pe fonul conflictului cu Stratu Vasile, intenționat i-a aplicat acestuia o lovitură cu pumnul în zona feței, care este o zonă vitală a corpului în rezultat la ce, conform raportului de expertiză judiciară nr.202022C0086 din 03.09.2020, moartea lui Stratu Vasile a survenit în urma hemoragiilor intracerebrale, ca rezultat al traumei craniu-cerebrale deschise cu fracturi a oaselor bolții și craniului, fapt confirmat prin modificările patologice depistate la necropsia cadavrului și adevărurile histologice. La examenul medico-legal al cadavrului lui Stratu Vasile au fost depistate leziuni corporale externe

și interne: otoree pe dreapta, excoriații și echimoză în regiunea temporală a capului, revărsate sangvine în țesuturile moi a capului, fractură cominutivă cu eschile osoase (clinic evacuat) temporal dreapta, fractură liniară a bazei craniului pe dreapta, hematom subdural (clinic evacuat), hematom subdural volum 40 ml. bazal stânga, hemoragii subarahnoidiene difuze, sector de contuzie emisfera dreaptă, echimoză și excoriații pe brațul drept – aceste leziuni au fost produse, în urma acțiunii traumatice, a unui obiect, dur contondent, sau la lovire de acesta, posibil în urma căderii laterale libere sau accelerate a corpului cu o lovire ulterioară a suprafeței laterale din dreapta a capului de o suprafață nelimitată, dură de contact: excoriații liniare regiunea nasului și palpebrei inferioare din stânga, echimoze pe față din stânga – aceste leziuni au fost produse în urma acțiunii traumatice, a unui obiect, dur contondent, cu o suprafață limitată, dură de contact, posibil pumnul și unghiile agresorului. Toate leziunile au fost produse intra vital, înainte de internare în staționar, cu aproximativ 2-3 zile înainte de decesul lui Stratu Vasile care a survenit la 12.07.2020 și au legătură directă cu cauza morții și în comun se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

Acțiunile lui Mecineanu Constantin au fost încadrate în baza art.151 alin.(4) Cod penal, adică vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății care este periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, avocatul Cealic Zinaida în numele inculpatului, a declarat apel prin care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Mecineanu Constantin să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În motivarea apelului a indicat că, partea acuzării nu a administrat suficiente probe și nu a demonstrat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

De asemenea, apărarea a relatat că, acuzarea nu a demonstrat existența unei intenții la săvârșirea infracțiunii de cauzare a leziunilor grave, iar martorii audiați în cadrul cercetării judecătorești Chișcă Nicolae, Adrianov Mihail, Matvei Valeriu, Stratu Nicolae, Raiu Ianuș, Ciupcic Iurie, confirmă pe deplin circumstanțele săvârșirii faptei invocate de către Mecineanu Constantin, și anume că Stratu Vasile era în stare de ebrietate, fără motive s-a apropiat, l-a numit cu cuvinte necenzurate, el împreună cu alte persoane au aplicat violența asupra lui Mecineanu Constantin era speriat și nu avea posibilitate să fugă.

Astfel, a conchis apărarea că probele prezentate de către partea acuzării nu stabilesc în mod direct, nici în mod indirect vinovăția lui Mecineanu Constantin în comiterea faptei imputate, dar demonstrează cert faptul că Mecineanu Constantin s-a aflat în stare de legitimă apărare.

Totodată, a mai indicat apărarea că, înregistrarea video de pe camera video situată în adiacentul casei de locuit nr.4 din str. Chișinăului mun. Hîncești, nu demonstrează intenția lui Mecineanu Constantin de a-i cauza leziuni corporale grave lui Stratu Vasile și nu poate fi pusă la baza condamnării lui Mecineanu Constantin, din conținutul acesteia este clar că Stratu Vasile avea intenția de a-l lovi pe Mecineanu Constantin, acesta chiar a luat o poziția corpului necesară înaintând spre Mecineanu Constantin pentru a-l lovi, ceea ce și l-a determinat pe ultimul să se apere, dar înregistrarea video nu are sunet nu redă complet situația de fapt existentă la fața locului și anume cearta discuțiile de la acel moment, amenințările cu vătămarea corporală și cu moartea în

adresa lui Mecineanu Constantin, care l-au determinat pe ultimul să se apere.

În opinia apărării, Mecineanu Constantin a fost în prezența unui atac direct, imediat, material și real, atacul era îndreptat împotriva persoanei sale, precum și au fost puse în pericol grav valorile apărute (viața și sănătatea sa), or, atacul existent - adică atac imediat s-a început în realitatea obiectivă, dar încă nu s-a terminat în momentul în care Mecineanu Constantin a încercat să se apere. Acest criteriu, denumit de legiuitor ca atac imediat stabilește limitele atacului în timp, perioada în care respingerea acestuia de către cel atacat va fi legitimă. Însă, pentru ca apărarea să fie una legitimă nu este obligatorie prezența nemijlocită a atacului propriu zis, fiind necesară existența unui pericol real și evident de realizare a acestuia.

În acest context, a precizat apărarea că acțiunile întreprinse de Mecineanu Constantin întrunesc condițiile apărării și anume: au fost realizate prin săvârșirea unei infracțiuni; au fost îndreptate nemijlocit împotriva persoanei care săvârșește atacul; au fost proporționale cu gravitatea pericolului produs de atac.

Prin urmare, a menționat apărarea că, pentru a fi pronunțată o sentință de condamnare în raport cu Mecineanu Constantin pentru fapta prevăzută la art.151 alin.(4) Cod penal, atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată urmau să probeze următoarele circumstanțe: existența motivului, scopului și intenției în acțiunile lui Mecineanu Constantin privind provocarea vătămarilor corporale grave lui Stratu Vasile, or, din materialele cauzei penale nu există nici o probă care să dovedească circumstanțele descrise supra.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2022, a fost respins ca nefondat, apelul declarat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Mecineanu Constantin a săvârșit infracțiunea incriminată, circumstanțe care au fost constatate din totalitatea probelor administrate la cauza penală și care au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a menționat, că deși inculpatul Mecineanu Constantin, vina nu a recunoscut-o, totuși vinovăția acestuia se confirmă prin următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, și anume: declarațiile succesivului părții vătămate Stratu Mihail, declarațiile martorilor Matvei Valeriu, Adrianov Mihail, Chișcă Nicolae, Stratu Maria, Stratu Nicolae, Ciupcic Iurie, Raiu Ianuș; precum și din probele scrise ale cauzei penale, verificate și în ședința instanței de apel suplimentar, care sunt: procesul-verbal de consemnare a celor constatate din 13.07.2020, potrivit căruia la data de 10.07.2020 aproximativ la ora 18:30-19:30, pe str. Chișinăului, nr. 4A, în urma unui conflict dintre Mecineanu Constantin și Stratu Vasile, ultimul a fost internat în stare gravă, iar la 12.07.2020 a decedat (f.d.5, vol. I); informația telefonică înregistrată la 10.07.2020 la Inspectoratul de poliție Hîncești, potrivit căreia o persoană anonimă a făcut apel la 112 și a comunicat că la 10.07.2020, în mun. Hîncești în fața frizeriei centrale are loc o bătaie între două persoane (f.d.6, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.07.2020 cu foto-tabel, potrivit căruia a fost supus cercetării drumul adiacent a blocului locativ nr.4 situat pe str.

Chișinăului, mun. Hîncești (f.d.7-8, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.202022C0086 din 03.09.2020 (f.d.22-25, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 20.07.2020 (f.d.29, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.07.2020 (f.d.32-34, vol. I); procesul-verbal de examinare din 15.09.2020 (f.d.35-37, vol. I); rezultatul alcooltestului „Drager” nr.8510 din 10.07.2020 - potrivit căruia la Mecineanu Constantin s-a depistat concentrație de alcool în aerul expirat de 0,92 mg/l (f.d.61, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr.202022D0101 din 16.07.2020 (f.d.67-68, vol. I).

Instanța de apel a considerat că, probele respective administrate în cauză, cercetate în ședința primei instanțe, verificate suplimentar în ședința instanței de apel și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului Mecineanu Constantin de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, susținând în acest sens concluzia primei instanțe.

La acest capitol instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu există dubii în ce privește existența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, în acțiunile inculpatului Mecineanu Constantin, iar faptul că inculpatul nu-și recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii imputate a fost considerat de instanță drept o metodă de apărare, ce se combate prin cumulul de probe administrate.

În opinia instanței de apel, prima instanță corect a respins argumentele apărării cu privire la achitarea inculpatului, deoarece probele cercetate în ședința de judecată dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a respins argumentele apărării precum că, acțiunile întreprinse de Mecineanu Constantin întrunesc condițiile apărării, or, prima instanță a reținut că, inculpatul Mecineanu Constantin a recunoscut că a lovit victima din motiv că, ultimul l-ar fi agresat fizic și s-ar fi îndârjit spre el, însă, potrivit declarațiilor martorilor-oculari, nici-un martor nu a declarat în ședința de judecată, că victima Stratu Vasile l-ar fi lovit pe inculpatul Mecineanu Constantin, în fața frizeriei, iar martorul apărării Raiu Ianuș, care a declarat, că victima l-ar fi lovit cu palma peste față pe inculpat, însă inculpatul, nu a făcut astfel de declarații.

În continuare, instanța de apel a reiterat că legitima apărare se caracterizează prin existența unui atac, a unei agresiuni care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public și care impun cu necesitate acțiuni de apărare pentru ocrotirea și protejarea valorilor sociale menționate expres de lege. La caz, astfel de circumstanțe nu s-au stabilit, or, din înregistrarea video anexată la materialele cauzei se vede că, inculpatul Mecineanu Constantin a plecat, încălcând regulile circulației rutiere, cu trotineta, însă peste ceva timp se întoarce și-i așteaptă pe victimă și fratele acestuia. Tot din înregistrarea video se vede că, victima Stratu Vasile s-a îndârjit la inculpat, însă nu l-a lovit, pe când inculpatul Mecineanu Constantin imediat a aplicat lovitura care a fost fatală pentru victimă.

Totodată, instanța de apel a menționat că, atacul sau agresiunea este o comportare violentă a persoanei, o atitudine ofensivă ce se materializează, de regulă, într-o acțiune îndreptată împotriva valorilor sociale ocrotite de legea penală. În cazul de față, inculpatul a declarat că, victima a început să-l agreseze din cauza trotinetei cu care acesta se deplasa, prin faptul că nu voia să i-o întoarcă, însă din declarațiile martorilor s-a constatat că, la momentul incipient al conflictului într-adevăr cineva i-a luat lui Mecineanu Constantin trotineta, însă, i-a întors-o, conflictul fiind aplanat. Inculpatul nu a plecat de la fața locului cu trotineta sa, dar s-a oprit și naviga pe telefon, de care iarăși

s-a apropiat victima Stratu Vasile, cu care iar au început a se certa. Singur inculpatul a declarat că, nu l-a lovit nimeni, ci doar discutau, iar trotineta era la el. La barul Mercur l-a lovit doar Vasile și prietenul lui. La fel, susține că a mers într-o parte pentru a discuta cu acele persoane, însă nu pentru a se bate, însă lovitura fatală a venit anume din partea inculpatului Mecineanu Constantin, în urma căreia Stratu Vasile a decedat.

Mai mult, instanța de apel a remarcat că în conceptul de legitimă apărare prin atac se înțelege o acțiune sau o inacțiune prejudiciabilă, adică este vorba de atac în cazul unei comportări activ agresive, ceea ce în privința inculpatului Mecineanu Constantin nu s-a constatat, or, martorul Stratu Mihail, a declarat că, i-a propus fratelui său Vasile să-l ducă acasă, la ce ultimul a refuzat îndreptându-se spre frizerie la trecerea de pietoni. Declarând că, în partea cealaltă de drum l-a văzut pe Mecineanu și a trecut și el drumul. Ulterior, în timp ce discuta cu unul din martori, Mecineanu Constantin se afla în spatele lui, iar *când a întors capul, fratele său era căzut jos și nu mai spunea nimic. Susține că careva strigăte sau certuri în acel moment nu s-au auzit și nu a văzut ca Mecineanu Constantin să fi avut ceva în mână. A mai declară că, s-a pierdut în momentul când fratele a căzut jos, ulterior din urechile fratelui a văzut sânge.*

Subsidiar, instanța de apel a menționat că, aflându-se în legitimă apărare, persoana nu poate acționa cu atâta agresivitate, cu care ar cauza victimei trauma craniocerebrală deschisă cu fracturi a oaselor bolții și bazei craniului, fapt confirmat prin modificările patologice respective depistate la necropsia cadavrului și adevărite histologic, după cum s-a constatat prin raportul de expertiză judiciară nr.202022C0086 din 03.09.2020, la examenul medico-legal al cadavrului cet. Stratu Vasile (f.d.22-25).

Prin urmare, legitima apărare și-a depășit limitele de a mai fi considerată apărare, dar a trecut direct în atac, care într-adevăr a fost provocat de comportamentul victimei, dar care nu înlătură răspunderea penală a inculpatului Mecineanu Constantin de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a respins ca fiind declarative și argumentele apărării potrivit cărora la materialele cauzei penale nu au fost administrate suficiente probe ce să demonstreze vinovăția lui Mecineanu Constantin în săvârșirea infracțiunii incriminate, or, probatoriul cauzei penale indică la vinovăția inculpatului, iar partea acuzării în acest sens a prezentat probe verosimile care au elucidat cu claritate circumstanțele cauzei și în baza cărora a fost demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Mecineanu Constantin în săvârșirea infracțiunii de vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății care este periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei.

La fel, instanța de apel a reținut că, pe parcursul judecării cauzei penale, nu s-au constatat circumstanțe, care ar putea provoca dubii în veridicitatea declarațiilor martorilor audiați, deoarece în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești aceștia au dat aceleași declarații, din care motiv instanța de apel nu a reținut ca plauzibile argumentele invocate de inculpatul Mecineanu Constantin, precum că, acesta urmează a fi achitat.

Cu referire la pedeapsa stabilită, instanța de apel a constatat, că prima instanță acordând eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, i-a stabilit inculpatului pedeapsă în limitele sancțiunii art.151 alin.(4) Cod penal, care este corespunzătoare celor săvârșite, racordată la toate circumstanțele stabilite, la personalitatea inculpatului, care nu a recunoscut vinovăția, se căiește de cele săvârșite, fără antecedentele penale și

scopul pedepsei penale.

5. Avocatul Ticu Ion în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează că, instanțele de fond s-au limitat numai la enumerare probelor, fără a intra în esența lor, iar simpla repetare de către instanță a argumentelor formulate în rechizitoriu nu poate fi recunoscută drept o motivare suficientă a sentinței.

Totodată, mai indică apărarea că instanțele de fond au ignorat argumentele apărării și nici nu s-au expus în privința acestora.

Apărarea menționează că, instanțele de fond eronat au reținut elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal în acțiunile inculpatului Mecineanu Constantin, or, din probele administrate la materialele cauzei nu se constată intenția inculpatului de a comite această infracțiune, deoarece acțiunile întreprinse de Mecineanu Constantin întrunesc condițiile apărării.

5.1. Avocatul Cealic Zinaida în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar, apărarea invocă aceleași argumente ca și în cererea de apel, evidențiind aspecte privind administrarea probelor și calificarea acțiunilor inculpatului Mecineanu Constantin.

Prin urmare, susține apărarea că partea acuzării nu a administrat suficiente probe și nu a demonstrat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, or, potrivit materialelor cauzei rezultă că inculpatul a acționat în stare de legitimă apărare.

Suplimentar, apărarea invocă, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de apărare în cererea de apel, fapt ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

Astfel, consideră apărarea că, instanțele de fond nu au dat o apreciere juridică corectă probelor, calificând incorect acțiunile lui Mecineanu Constantin.

6. Procurorul a depus referință la recursurile declarate de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

Indică în susținerea referinței că, instanța de apel în mod concludent a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, lipsesc erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, iar decizia conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, instanța de recurs atestă, că recurenții invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanța de recurs constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, dispozitivul fiind expus clar, iar careva erori grave de fapt care ar fi afectat soluția instanței, nu s-au stabilit.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La caz, reieșind din esența criticilor invocate în recursuri, se atestă că apărarea invocă versiunea potrivit căreia probele administrate la cauza penală, nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

Sub acest aspect, se impune precizarea că, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal apreciază ca fiind declarative afirmațiile apărării prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele susținute în cererea de apel. Verificând decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că partea apărării a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

De asemenea, Colegiul penal atestă că, respectând prevederile art.101 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, ci coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală și a-i incrimina lui Mecineanu Constantin săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

În acest sens Colegiul atestă că, la soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței.

Astfel, alegerile recurențelor precum că probatoriul administrat la materialele cauzei penale nu demonstrează vinovăția inculpatului Mecineanu Constantin învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, instanța de recurs le apreciază ca fiind neîntemeiate.

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, invocată de recurenți, Colegiul penal constată că aceasta la fel nu poate fi reținută, deoarece potrivit art.113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță inculpatul Mecineanu Constantin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpatului Mecineanu Constantin în baza art.151 alin.(4) Cod penal, or, prima instanță a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității în coroborare cu declarațiile date în ședința de judecată.

Deși se invocă afirmații că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul penal consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că între acțiunile inculpatului Mecineanu Constantin și vătămrile corporale grave care au

provocat decesul lui Stratu Vasile există legătură causală directă. Mai mult, instanța de apel corect a evidențiat și faptul că, în absența intenției directe sau indirecte față de decesul produs, care a survenit în urma vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății, cele comise urmează a fi calificate potrivit alin.(4) art.151 Cod penal, iar în planul laturii subiective, fapta examinată se caracterizează prin intenție față de urmările prejudiciabile primare și anume vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății și prin imprudență față de urmările prejudiciabile secundare – decesul victimei.

Așadar, nu pot fi reținute argumentele apărării precum că acțiunile inculpatului urmau a fi calificate drept legitimă apărare, fiind reținut faptul că victima Stratu Vasile s-a îndârjit la inculpat, or, din conținutul deciziei atacate rezultă cu claritate că instanța de apel, a apreciat obiectiv cumulul de probe, constatând că argumentele apărării despre nevinovăția inculpatului în săvârșirea faptei incriminate se combat prin totalitatea de probe cercetate în ședința de judecată care demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

Subsidiar, Colegiul penal precizează că, legitima apărare se caracterizează prin existența unui atac, a unei agresiuni care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public și care impun cu necesitate acțiuni de apărare pentru ocrotirea și protejarea valorilor sociale menționate expres de lege. La caz, astfel de circumstanțe nu s-au stabilit, or, din înregistrarea video anexată la materialele cauzei instanța de apel a constatat că, inculpatul Mecineanu Constantin a plecat, încălcând regulile circulației rutiere, cu trotineta, însă peste ceva timp s-a întors și-i așteaptă pe victimă și fratele acestuia. Tot din înregistrarea video instanța de apel a constatat că, victima Stratu Vasile s-a îndârjit la inculpat, însă nu l-a lovit, pe când inculpatul Mecineanu Constantin imediat a aplicat lovitura care a fost fatală pentru victimă.

Astfel, alegațiile apărării în acest sens nu generează achitarea inculpatului Mecineanu Constantin precum s-a solicitat în cererea de apel și de recurs.

Analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurenți, Colegiul penal conchide că, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului instanța de apel a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Mecineanu Constantin, astfel corect concluzionând că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct.4.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art.6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „*lipsit de șanse de succes*” (*cauza Van de Hurk v. Olanda,*

nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 09 martie 1999).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, în speță, nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că, la judecarea cauzei, instanța de apel nu a comis erori de drept care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocații Ticu Ion și Cealic Zinaida în numele inculpatului Mecineanu Constantin, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocații Ticu Ion și Cealic Zinaida în numele inculpatului Mecineanu Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2022, în cauza penală în privința lui *Mecineanu Constantin xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 07 septembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie